

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

м. Покровськ

«_30_» грудня 2022 року

Слідчий відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області капітан поліції Сотніков Владислав Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12014050390001232 від 10.07.2014 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 146 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ісаєнко Олега Вікторовича, 26 лютого 1972 року народження, українця, громадянина України, уродженця м. Краматорська, Донецької області, який мешкає за адресою: [REDACTED]

про зміну раніше повідомленої підозри, у вчиненні правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 187, ч. 3 ст. 289, ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 146 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

Так, 07 квітня 2014 року в м. Донецьку Донецької області під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ та ЗС РФ створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»). Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ, окремими

іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності та громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР».

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників силового блоку терористичної організації «ДНР» покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичних організацій «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Водночас на учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР» покладаються обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;

- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

– організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

– налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

– налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;

– налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

– надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

– забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

При цьому, терористична діяльність охоплює зокрема організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у них (ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»).

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО) із залученням Збройних Сил України

та інших військових формувань, яка тривала до 30 квітня 2018 року та надалі отримала формат «операції Об'єднаних сил».

З квітня 2014 року учасники терористичної організації «ДНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади РФ і ЗС РФ щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюють захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чинять збройний опір військовослужбовцям Збройних Сил України та правоохоронним органам України, задіяним у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників терористичної організації «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ДНР» з квітня 2014 року на частині території Донецької області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Донецької області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд підрозділів, що увійшли до складу силового блоку терористичної організації «ДНР».

Ісаєнко О.В. в квітні 2014 року (точну дату та час органом досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у м. Краматорську Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» є незаконною, спрямованою на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, за власною ініціативою добровільно вступив до одного з її структурних підрозділів в м. Краматорськ, Донецької області (точна назва підрозділу органом досудового розслідування не встановлено), з метою безпосередньої участі в протиправній діяльності терористичної організації «ДНР» щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема, шляхом застосування збройної сили проти Збройних Сил України, зобов'язався дотримуватися встановлених правил поведінки та виконувати визначені йому функції.

Перебуваючи протягом вказаного часу у складі терористичної організації «ДНР», Ісаєнко О.В., був забезпечений камуфльованою формою одягу, вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї, автомобільним транспортом.

Ісаєнко О.В., вступаючи до терористичної організації «ДНР», а саме до її структурного підрозділу, був достовірно обізнаним, що він має організаційну структуру військового типу (поділяються на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризуються наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), мають воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО на території Донецької та Луганської областей України) та ставлять перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блок постів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України й іншим військовим формуванням України)

та мають для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю – автомати, бойові припаси (патрони) та військову техніку.

Таким чином, в період з квітня 2014 року до липня 2014 року (більш точні дату та час в ході досудового розслідування не встановлено) Ісаєнко О.В., перебуваючи на території м. Краматорськ, Донецької області, діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, приймав участь у терористичній організації «ДНР», забезпечуючи реалізацію цілей та завдань її силового блоку.

Отже, Ісаєнко О.В. обґрунтовано підозрюється в участі в терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

На початку квітня 2014 року (більш точні дату та час в ході досудового розслідування не встановлено), на території м. Краматорськ Донецької області України мешканець м. Краматорськ, Донецької області Кім О.І. маючи життєвий досвід, лідерські якості, з метою особистого збагачення, затвердження власного авторитету, посилення впливу на інших представників кримінального середовища, підтримання кримінальних традицій, а саме організації допомоги особам, вирішив створити стійку організовану групу до складу якої повинні були увійти щонайменше четверо чоловіків з числа осіб учасників терористичної організації «ДНР», які поділяють його погляди щодо можливості вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів з метою незаконного швидкого збагачення.

Метою створення організованої злочинної групи, яку перед собою визначив Кім О.І. є вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, пов'язаних з заволодінням чужим майном, шляхом вчинення розбійних нападів та викрадення людей, незаконне заволодіння транспортними засобами громадян, інших тяжких та особливо тяжких злочинів із застосуванням насильства над громадянами, пов'язаних із заволодінням їх майном чи права на майно.

Для реалізації своєї мети Кім О.І. розробив злочинний план розподілив ролі та функції між майбутніми співучасниками вчинення злочинів, а також розробив механізм й ієрархічну структуру підпорядкування учасників злочинної організації. Відповідно плану до складу організованої групи в якості виконавців повинні були увійти особи, непрацюючі і такі, що не мають постійного джерела доходів, здатні вчиняти протиправні дії майнового характеру з погрозою насильства над потерпілими, а також здатні на обмеження прав, свобод, законних інтересів осіб, крім того повинні були користуватися авторитетом серед осіб кримінального середовища.

Відповідно до свого злочинного плану створення та діяльності організованої злочинної групи Кім. О.І. розподілив ролі та функції між майбутніми співучасниками вчинення злочинів, а також розробив механізм й структуру підпорядкування учасників злочинної групи.

Так, першу ланку у злочинній групі Кім О.І. відвів собі, згідно чого йому, як організатору злочинної групи та її вищому керівнику, повинні були підпорядковуватися всі інші учасники злочинної групи, які повинні були безумовно, чітко і своєчасно виконувати всі його вказівки, настанови та вимоги. При цьому, саме Кім О.І. мав визначати напрямки злочинної діяльності, підшукувати нових осіб, розробляти проекти планів вчинення

окремих злочинів і доводити їх до виконавців, координувати їх злочинну діяльність, приймати рішення про включення до складу злочинної групи нових членів, здійснювати контроль за їх діяльністю, за необхідності особисто приймати участь у вчиненні злочинів, розподіляти отримані злочинним шляхом грошові кошти та отримувати основний дохід від вчинення злочинних дій.

Інші учасники злочинної групи Кіма О.І. повинні були підпорядковуватись тільки йому, бути чоловіками міцної статури, які поділяли погляди щодо можливості вчинення корисливих злочинів з метою незаконного швидкого збагачення, безпосередньо вчиняти злочини, відповідно до відведеної їм ролі та розробленого плану вчинення злочинів, керували діями осіб, які не входили в злочинну організацію і яких використовували для вчинення злочинів, а також тих яким взагалі не було відомо про злочинну діяльність членів злочинної групи.

Згідно злочинного задуму Кіма О.І. безпосередні виконавці розбійних нападів та незаконного заволодіння транспортними засобами повинні були вказувати потерпілим погрози насильства в тому числі із застосуванням вогнепальної автоматичної зброї, а за необхідності застосувати насильство, незаконне позбавлення волі з метою заволодіння майном потерпілих осіб.

Для забезпечення стабільності та безпеки функціонування вказаної злочинної групи, під час вербування вказаних осіб Кіма О.І. враховувалися їх особисті якості, фізичні дані, навички, вміння діяти в групі, їх «кримінальне минуле», навички поведінки з вогнепальною зброєю, тобто досвід вчинення злочинів, обізнаність щодо заможних мешканців м. Краматорська та Краматорського району, для більш детального розуміння майнового стану потерпілих осіб, визнання авторитету її лідера (керівника) та безумовне йому підпорядкування.

Стійкість організованої групи, згідно злочинного задуму Кіма О.І., повинна була забезпечуватися спільною метою – незаконним отриманням матеріальних благ шляхом вчинення майнових злочинів.

Зокрема, Кім О.І., як керівник злочинної групи, виконував наступні функції:

- з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів (розбійних нападів, незаконного заволодіння транспортними засобами, викрадення людей, інших тяжких та особливо тяжких злочинів із застосуванням насильства над громадянами) створив та очолив злочинну групу;
- здійснював загальне керівництво та координацію діями всіх учасників організованої групи;
- спільно з іншими учасниками організованої групи розробляв плани вчинення злочинів, координував дії учасників під час готування та вчинення кримінальних правопорушень;
- розподіляв ролі між усіма учасниками організованої групи;
- встановлював загально-визначені правила поведінки та конспірації в організованій групі та забезпечував їх дотримання всіма учасниками;
- підшукував та визначав об'єкти кримінальних правопорушень;
- здійснював безпосередній підбір учасників організованої групи;
- розподіляв майно та грошові кошти, отримані злочинним шляхом особою;
- встановлював час та місце вчинення злочинів;

- приймав безпосередню участь у вчинюваних організованою групою злочинах;
- керував підготовкою злочинів, вирішував питання забезпечення учасників організованої групи засобами для скоєння злочинів, транспортними засобами, речами, предметами, необхідними для скоєння злочинів, унеможливлення ідентифікації.
- підтримував зв'язки з керівниками та іншими учасниками терористичної організації «Донецька народна республіка».

Таким чином, реалізуючи свій злочинний умисел, з метою створення організованої групи, у квітні 2014 року Кім О.І. вступив в стійке ієрархічне об'єднання - терористичну організацію під назвою «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»), де познайомився з мешканцями м. Краматорська: Кадигробом С.М., Шейком О.Г., Ісаєнком О.В., Шустовим В.О., які також були учасниками зазначеної терористичної організації та з вказаного періоду часу підтримував з останніми відносини з метою залучення їх до злочинної діяльності.

У цей же час, тобто не пізніше квітня 2014 року, у невстановленому досудовим розслідуванням місці Кім О.І., виконуючи розроблений план, переконавши Кадигроба С.М., Шейка О.Г., Ісаєнка О.В., Шустова В.О. та інших невстановлених осіб, у можливості швидкого незаконного збагачення, шляхом вчинення злочинів та ефективній конспірації злочинної діяльності, у разі функціонування злочинної групи, повідомивши їм структуру злочинної групи, підпорядкованість її членів, розроблений ним план та механізм учинення злочинів, визначив хто і які ролі буде виконувати у злочинній групі, згідно із підпорядкованістю її членів, визначивши Кадигроба С.М., Шейка О.Г., Ісаєнка О.В., Шустова В.О. та інших невстановлених на даний час осіб, головними виконавцями злочинів, на що отримав їх добровільну згоду на участь у злочинній групі та її діяльності, тим самим Кім О.І. створив організовану злочинну групу.

В залежності від наявних особистих якостей членів злочинної групи, таких як фізичний стан, навички, вміння зорганізовано працювати в групі, кримінальне минуле та набутий авторитет у кримінальному середовищі, між ними були розподілені функції, відповідно до яких Кадигроб С.М., Шейко О.Г., Ісаєнко О.В., Шустова В.О.:

- добровільно вступили до складу очолюваної Кімом О.І. організованої групи, яка являлася невід'ємною частиною створеної з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів (розбійних нападів, викрадення людей, незаконне заволодіння транспортними засобами);
- приймали участь в розробленні планів злочинних дій;
- приймали безпосередню участь у вчинюваних злочинною організацією злочинах;
- разом з іншими учасниками підшукували суб'єкти/об'єкти кримінальних правопорушень (потерпілих/майно);
- безпосередньо обговорювали плани та методи вчинення кримінальних правопорушень та напрямки злочинної діяльності угруповання із Кім О.І.;

- здійснювали охорону місць дислокації учасників організованої групи, зберігання предметів злочинної діяльності та викраденого майна.

Таким чином, не пізніше квітня 2014 року, більш точної дати на цей час в ході досудового розслідування не встановлено, на території м. Краматорська, Донецької області, почала діяти створена Кім О.І. злочинна група, яка включала в себе не менше чотирьох осіб, які були очолені Кім О.І.

Основним видом діяльності злочинної групи стали вчинення на території м. Краматорська, Донецької області тяжких та особливо тяжких злочинів, пов'язаних з заволодінням чужим майном, шляхом розбійних нападів на громадян, викрадення громадян з корисливих мотивів, незаконного заволодіння транспортними засобами, інших тяжких та особливо тяжких злочинів із застосуванням насильства над громадянами, пов'язаних із заволодінням їх майном.

Створена та керована Кім О.І. на тривалий період часу злочинна група та її структурні підрозділи характеризувалися:

- стійкістю, стабільністю і згуртованістю свого складу;
- розробкою та узгодженням планів і методів вчинення злочинів, пов'язаних із незаконним заволодінням чужим майном, шляхом, розбійних нападів та інших насильницьких злочинів, пов'язаних із заволодінням чужим майном та правом на майно;
- наявністю загальноновизначених правил поведінки, що проявлялося в організованості, тісному зв'язку всіх її членів у їх злочинній діяльності, як під час готування до вчинення злочинів, так і безпосередньо в момент їх вчинення, а також після таких;
- суворою підпорядкованістю рядових її членів керівнику злочинної групи;
- домовленістю та готовністю до вчинення злочинів всіма членами злочинної групи у будь-який час;
- розподілом грошових коштів отриманих від злочинної діяльності між всіма її учасниками;

Формування злочинної групи здійснювалося за принципом спільного проживання на певній території або за принципом особистих довірчих відносин, в тому числі у зв'язку зі спільним знаходженням, проживанням в одному населеному пункті тощо.

З метою визнання авторитету створеної злочинної групи, демонстрації її переваги та величі у кримінальному середовищі та серед населення, учасниками злочинної групи під час готування та вчинення кримінальних правопорушень застосовувалось фізичне та психологічне насильство, в тому числі із погрозами зброєю та її застосуванням.

Учасники організованої групи для уникнення викриття вживали заходи конспірації, суворо дотримувалися встановленої дисципліни, з бездоганним підпорядкуванням керівнику групи, використовували у своїй діяльності при спілкуванні для безперешкодного контакту між собою засоби зв'язку, у тому числі, мобільними телефонами операторів мобільного зв'язку України та портативні рації, з метою не розголошення своєї злочинної діяльності.

Для мобільності під час готування та вчинення злочинів, учасниками злочинної групи використовувалися різні типи і марки автомобілів, як з числа належних їм, так і інших автомобілів.

Вказані автомобілі використовувалися для транспортування членів злочинної групи до місць вчинення злочинів, з місць вчинення злочинів, незаконного позбавлення волі потерпілих, доставки зброї тощо.

Усередині організованої групи існували елементи жорсткої дисципліни, які передбачали покарання за певну провину, тобто порушення загальноновизначених правил поведінки учасника групи.

Визначивши об'єкт для злочину, члени злочинної групи завчасно за розпорядженням керівника групи, вивчали спосіб життя потерпілого, маршрути і способи його пересування, фізичні дані, оцінюючи можливості до вчинення опору, а також збирали інші дані його особистості, використовуючи можливості ведення прихованого спостереження за потерпілими. З урахуванням зібраних даних про потерпілого, план скоєння злочину відносно нього деталізувався та міг корегуватися, після чого визначалося остаточне час і місце скоєння злочину і остаточний склад його учасників.

При створенні організованої групи Кім О.І. користувався тим, що всі учасники організованої злочинної групи входили до складу терористичної організації «ДНР» та мали в своєму розпорядженні вогнепальну зброю.

В період часу з квітня 2014 року по червень 2014 року, створена Кімом О.І. злочинна група вчинила ряд тяжких та особливо тяжких злочинів, пов'язаних із заволодінням майном громадян із залякуванням останніх, шляхом погроз та застосування щодо них насильства, вогнепальної зброї, незаконного позбавлення волі, а також інші тяжкі та особливо тяжкі злочини, зокрема.

В період з квітня по травень 2014 року, Кім О.І., Шейко О.Г. Кадигроб С.М., Ісаєнко О.В., Шустов В.О., у складі організованої групи, у невстановленому місці, керуючись корисливим наміром спрямованим на протиправне заволодіння чужим майном, змовились про скоєння викрадення Синиці В.В. із застосуванням вогнепальної зброї, а також вчинення угону транспортного засобу, яким користувався Синиця В.В., та який фактично належав Синиці О.М., при цьому розробили відповідний план та розподілили між собою злочинні ролі.

Приблизно о 18 годині 10 хвилин 29.05.2014 року, на невстановленому досудовим слідством автомобілі діючи за попередньою змовою Шейко О.Г. Кадигроб С.М., Ісаєнко О.В., Шустов В.О. за наказом Кіма О.І., згідно узгодженому злочинному плану, приїхали до будинку культури «Міленіум», що розташований за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Українська, 81. Озброєні вогнепальною зброєю вони увійшли до приміщення будинку культури, шляхом психологічного тиску поєднаному з демонстрацією вогнепальної автоматичної зброї наказали Синиці Вадиму Васильовичу вийти на вулицю з приміщення клубу «Міленіум» та сісти за кермо автомобіля, на якому Синиця В.В. пересувався в той день, а саме «Mitsubishi Colt» ДНЗ АН1539Ю. Після чого усвідомлюючи небезпеку для свого життя Синиця В.В. виконав наказ. До нього на заднє сидіння присіли Ісаєнко О.В. та Шустов В.О., які наказали йому прямувати до будівлі СБУ м. Краматорська по вул. 19-го Партз'їзду, 56. Шейко О.Г. та Кадигроб С.М. попрямували до будівлі СБУ м. Краматорська на невстановленому досудовим слідством автомобілі. Приїхавши

у вказане місце, Шейко О.Г. Кадигроб С.М., Ісаєнко О.В., Шустов В.О. завели Синицю В.В. в підвальне приміщення, де незаконно утримували до 00 год 30 хв. 05.06.2014 року.

Таким чином, Ісаєнко О.В., підозрюється у вчиненні викрадення людини та незаконного позбавлення волі, вчинене з корисливих мотивів, із застосуванням зброї, вчинене організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 146 КК України.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, згідно заздалегідь розробленого плану, реалізуючи свій злочинний корисливий намір, направлений на незаконне заволодіння транспортним засобом, 31.05.2014 року, близько 15 год. 30 хв., Кім О.І., разом із Шейко О.Г. Кадигробом С.М., Ісаєнко О.В., Шустовим В.О., озброєні вогнепальною зброєю, з корисливим мотивом, приїхали на двох автомобілях один з яких «Mitsubishi Colt» ДНЗ АН1539Ю, другий не встановлений слідством, до буд. № 10 по вул. Спартака м. Краматорську Донецькою області. Після чого наказали Ліхошві Вікторії Віталіївні надати доступ до автомобілю марки «Mazda MPV» д.н.з. АН1362 СА, 2006 року випуску, бежевого кольору, номер кузова JM3L W28A960566257, який належить Синиці Олександрі Михайлівні, при цьому автомобіль «Mitsubishi Colt» ДНЗ АН1539Ю вони залишили Ліхошві В.В. Далі остання передала ключі від автомобілю «Mazda MPV» Шейко О.Г., попередньо вигнавши його з гаражу домоволодіння. Далі вказані особи, з погрозою застосування вогнепальної зброї, незаконно заволоділи зазначеним транспортним засобом, чим спричинили Синиці О.М. матеріальну шкоду у сумі 238 408,43 гривень.

Таким чином, Ісаєнко О.В. підозрюється у вчиненні незаконного заволодіння транспортним засобом, вчинене повторно, з проникненням у приміщення, вчинений організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 289 КК України.

В травні 2014 року, Кім О.І., Шейко О.Г. Кадигроб С.М., Ісаєнко О.В., Шустов В.О.Ю у складі організованої групи, у невстановленому місці, керуючись корисливим наміром спрямованим на протиправне заволодіння чужим майном, змовились про скоєння угону транспортного засобу, яким користувався Синиця В.В., та який фактично належав Ліхошві В.В., при цьому розробили відповідний план та розподілили між собою злочинні ролі.

Так, 05.06.2014 року, близько 00 год. 30 хв., Кім О.І., реалізуючи заздалегідь підготовлений злочинний план, разом з Шустовим В.О., озброєні вогнепальною зброєю, з метою незаконного заволодіння транспортним засобом, привезли на невстановленому автомобілі Синицю В.В. до дому за адресою буд. № 10 по вул. Спартака в м. Краматорськ Донецькою області. При цьому, прямуючи до дому Синиці В.В, Кім О.І. та Шустов В.О. наказали останньому зателефонувати Ліхошві В.В., щоб вона підготувала документи на транспортний засіб. Приїхавши до місця мешкання Синиці В.В. вони наказали йому вигнати з двору вказаного домоволодіння автомобіль «MITSUBISHI Colt» д.н.з. АН 1539 01, 2008 року випуску, номер кузова ХМСХJZ34A8F071919, який належить Ліхошві Вікторії Віталіївні. Далі Кім О.І. та Шустов В.О. незаконно заволоділи вказаним автомобілем, та уїхали в

невідомому напрямку. Своїми діями Кім О.І. та Шустов В.О. спричинили Ліхошві В.В. матеріальну шкоду у сумі 118 426,22 гривень.

Таким чином, Ісаєнко О.В. підозрюється у вчиненні незаконного заволодіння транспортним засобом, вчинене повторно, вчинений організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 289 КК України.

В період з квітня по травень 2014 року, Кім О.І., Шейко О.Г. Кадигроб С.М., Ісаєнко О.В., Шустов В.О.Ю у складі організованої групи та ще близько 12 невстановлених осіб, у невстановленому місці, керуючись корисливим наміром спрямованим на протиправне заволодіння чужим майном, змовились про скоєння викрадення Лозового Олександра Борисовича із застосуванням вогнепальної зброї, а також вчинення відносно останнього розбійного нападу та угону належного йому транспортного засобу, при цьому розробили відповідний план та розподілили між собою злочинні ролі.

Діючи згідно заздалегідь розробленого плану, реалізуючи свій злочинний корисливий намір, 06.06.2014 приблизно о 06.45 годині троє невстановлених озброєних вогнепальною зброєю осіб, знаходячись біля будинку 10 по вул. Дитяча в м. Краматорськ, реалізуючи свій злочинний умисел, за наказом Кім О.І., з корисливих мотивів, діючи спільно та злагоджено, виконуючи визначені їм злочинні ролі, подавивши волю Лозового О.Б. до опору, надягли на голову останнього темний поліетиленовий пакет та посадили у невстановлений автомобіль типу позашляховика, після чого транспортували до приміщення адміністративної будівлі СБУ в м. Краматорську. Через декілька хвилин Кім О.І. транспортував Лозового О.Б. до домоволодіння № 39 по вул. 17 Партз'їзду в м. Краматорську, звідки через нетривалий час його знову доставили до будівлі СБУ, яка знаходиться за адресою: м. Краматорськ, вул. 19-го Партз'їзду, 56 , де незаконно утримували 8 діб, всупереч його волі.

Таким чином, Ісаєнко О.В., підозрюється у вчиненні викрадення людини та незаконного позбавлення волі, вчинене з корисливих мотивів, із застосуванням зброї, вчинене організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 146 КК України

Крім того, 06.06.2014 приблизно о 07.00 годині, продовжуючи реалізовувати свій злочинний план, група невстановлених озброєних осіб, одягнутих у камуфляжну форму з розпізнавальними знаками терористичної організації «ДНР», разом із організованою групою Шейка О.Г. Кадигроба С.М., Ісаєнка О.В., Шустова В.О. та ще близько 12 невстановлених осіб, діючи під керівництвом Кім О.І., згідно визначених ролей, з метою заволодіння майном Лозового О.Б., із погрозою застосування вогнепальної зброї до співмешканки потерпілого Сівкової Валентини Іванівни, проникли на територію домоволодіння за адресою: м. Краматорськ, вул. 17 Партз'їзду, буд. 39, а також до вказаного будинку, звідки винесли належне Лозовому О.Б. майно, а саме:

1) Дві Біблії в шкіряних переплетях з срібними накладками. Одна 1897 року, розмір 15X22 см, друга 1908 року розмір 20X30 см з емалевими накладками по куткам євангелістів, а саме ліворуч верху- Матфей, праворуч верху- Лука, внизу ліворуч- Марк, внизу праворуч- Іоанн, у гарному стані, товсті;

2) Церковні книги 12 (дванадцять) штук. Серед них 6 (шість) книг розміром 16X22см, царська серія-«Житіє святих», кожна про одного святого з малюнками;

3) Книга «Страшний суд» 1902 року розмір 17X25 см, товста;

4) Книги чотири шт. Євангеліє- великі, царські, розмір 25X35 см, в гарному стані- кінець 19 століття;

5)Акафіст Олександрю Невському 1915 року, тонка, у гарному стані;

6)Свічник бронзовий, лиття два штуки, царські початок 19 сторіччя, стоїть клеймо знизу на підставці «А.Ш», виглядає в образі ангел тримає свічник, посріблений, в гарному стані, висотою 25 (двадцять п'ять) см.;

7) Два трійних свічника висотою 29 (двадцять дев'ять) см, бронза. На підставці напис з низу «Пурих» 1895 року;

8) Два одинарних фігурних свічника, легкі, покриті сріблом. З низу штамп «Фрожет», один з них з м'ятиною;

9) Дароносиця срібна, кована з розп'яттям 84 проби, в середині знаходяться дві коробочки та пляшка;

10) Два хреста, один з яких 28 (двадцять вісім) см з накладним розп'яттям, посріблений. З тильної сторони хреста заходиться молитва. Другий хрест 30 (тридцять) см в емалі з накладним розп'яттям з тильної сторони знаходиться чеканка узор, посріблений;

11) Ікона Секновенія глави Іоанна Хрестителя, дуже рідка , царська Росія, розмір 30*22 см., товста 4 см, кінець 17-го століття;

12) Ікона Неопалима Курина квадратної форми , в латунному окладі, розмір 20*20*3 см. На нижньому центральному промінні трохи пошкоджена фарба, старовинна;

13) Фініфть розміром 14*18 см «Божа мати », старовинна, знизу молитва-чотири строчки, а також знизу маленький скол;

14) Ікона Монах- старовинна, розмір 16*22*2,8 см, по полу ікони узор з золотою емаллю, малюнок на якому зображено дерево і в дереві живе монах;

15) Ікона Миколай Угодник, велика, розміром 22*30*3 см, навколо сітчастий малюнок з золота, з боків знаходиться напис «Св. Миколай Угодник», позаду дві поперечні клинові рейки, матеріал дерево у срібному окладі 84 проби, проба вказана знизу, царська , початок 19 сторіччя, без скла;

16) Ікона Олександр Невський розмір 20*28 см, в повний зріст, одяг в латах, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні;

17) Олександр Невський, розмір 17*22 см, в повний зріст, з дерев'яним щитом, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні;

18) Георгій Побідоносець на коні, розміром 22*28 см, в руці тримає спис і б'є змія, в кованому бронзовому окладі, обтягнуте з тильної сторони червоним бархатом, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні;

19) Ікона Гурій Сомон та Авіва розміром 18*25 см, товста, святі стоять у повний зріст і над кожним написано ім'я, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні;

20) Ікона «Нечаянная Радость», розміром 24*29*3 см, по колу узор золотий під іконою молитва, нижня стрічка погано видна, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні ;

21) Ікона «Рожество» розміром 22*28*2,5 см. У янгола підпаллено крило, царська середина 19 сторіччя, придбаний на антикваріантному аукціоні;

22) Ікони «Вінчальні пари » - великі , розміром 25*32 см в латунних окладах, оклади плоскі, малюнок- штихель, німб позолочений, штампований, з тильної сторони обтягнута бархатом. На спасителі позаду праворуч у нижньому кутку потертий бархат. Друга «вінчальна пара» розміром 17*22 см, в сріблі 84 проби, АЄ 1887 р. проби стоять знизу на рубці і на німбах , малюнок німб з голубої емалі;

23) Ікона «Казанська Божа Мать », розміром 20*25 см у синьому одягу, матеріал дерево, написано, накладний німб, друга 18*22 см, матеріал металопластика, відлита гаряча голуба емаль, третя розміром 18*25 см, писано на темпера, з невеликими втратами, матеріал металопластика , відлита гаряча голуба емаль;

24) «Владимирская Божья Мать» у червоній рясі розміром 22*28, на ґрунті з написом «Владимировская Божья мать», Друга у латунному кованому окладі, розміром 20*28 см, з тильної сторони матерія рвана, залишки виглядають з під оклада;

25) «Федоровская Божья Мать», розміром 20*26 см, на темному фоні , напис з низу;

26) «Сирогим Соровский» розміром 20*25 см, стоїть на колінах на камені у лісі , царська;

27) Ікона «Сергей Радонежский», повний зріст, розміром 25*30 см, золотий малюнок навколо , напис зверху «Сергей Радонежский», царська , середина 19 сторіччя;

28) Ікона «Господь Вседержатель » 4 штуки у сріблі, розміром 13*16 см, гладкі, штихель 84 проби, 1897 р.;

29) Ікона «Покрова с предстоящими », розміром 22*32. Матер Божа велика з амфорам з права та зліва стоять предстоящій в три ряди, старовинна, царська , середина 19 сторіччя;

30) Ікона «Ангел хранитель» велика, розміром 24*32 см, повний зріст з крилами, зверху праворуч і ліворуч- херуїмчики, царська , середина 19 сторіччя;

31) Металопластика (бронза, лиття) прямокутні «Божа мати» розміром 16*20 см, одна з сьома-кольоровою емалюю, друга без емалі, з тильної сторони узор, на емалевій хрест;

32) «Михаил Архистратив» велика, розміром 14*19 см, синій емалі, зворотної сторони узор навколо хреста, металопластик, царська , середина 19 сторіччя;

33) Свята три штуки, по 4 ікони розміром 13*16 см (комплект), зворотної сторони узор, металопластик з емаллю, царська , середина 19 сторіччя;

34) Ікона «Николай Угодник» розміром 16*22 см, навколо узор-чешуйка, царська , середина 19 сторіччя, без окладу, металопластик з сітчастою емаллю у чешуйке (чешуйчата емаль);

35) Святі- складні дві великі з чотирьох частин, старообрядницькі, царська , середина 19 сторіччя;

36) Дві складні – святі без емалі, старообрядницькі, царська , середина 19 сторіччя;

37) Чотири складні (колокольні) свята з трьох часток з емалями, розміром 8*12 см, старообрядницькі, царська , середина 19 сторіччя;

38) Ікони «Николай Угодник» 5 шт., розміром 17*25 см, царська , середина 19 сторіччя;

39) Ікона «Варвара Великомучениця» на синьому фоні в повний зріст, в короні з гілочками, розміром 20*25 см, старообрядницькі, царська , середина 19 сторіччя;

40) Ікона «Екатерина» - золотофонка вигнута, з розпорами по заду, розміром 22*27 см;

41) Старовинні гладкі і різьблені багети з ікон, вкриті сусальним золотом, в гарному стані зі склом і гачками на дверцях 18 шт., розміром від *20*23 до 30*37 см;

42) Лампадка фражет осеребрена з червоною колбою, кована;

43) Медаль «Ушакова» та золотий орден вітчизняної війни з документом. Медалі Ушакова, правий ланцюжок-обірвано дві ланки. З тильної сторони на якорі сліди часу;

44) 11 шт. орденів «вітчизняна війна» першого ступеня. Бойові, на всіх п'ятизначні номери, розбірні у рідному зборі без дефектів;

45) Орден «вітчизняної війни » другого ступеня у кількості 5 шт., всі воєнні, з золотим серпом і молотом, усі цілі без дефектів, позаду номера штихель, п'ятизначні;

46) Ордена «вітчизняна війна» першого ступеня, бойові у кількості 3 шт., номера трьох значні, без дефектів;

47) Орден «трудового красного знамени» - плоский, номер штихель п'ятизначний у кількості 3 шт.;

48) Медаль «Отвага» у кількості 5 шт., з маленькими номерами;

49) Знак «Почета» у кількості 8 шт.;

50) Значки і знаки наркомовські, номерні, на закрутках у кількості 8 шт.;

51) Медаль «Партизан» першого ступеня;

52) Морський бінокль відмінної цілісності у чохлі;

53) Срібряні рюмки 5 шт., в середині позолота, знизу проба 84, по колу узорі (штихелем),-

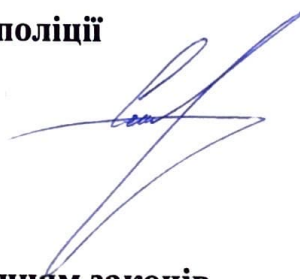
спричинивши матеріальну шкоду на загальну суму 406 250 (чотириста шість тисяч двісті п'ятдесят) гривень.

Таким чином, Ісаєнко О.В. підозрюється у вчиненні нападу з метою заволодіння чужим майном, поєднаного із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства (розбій) поєднаний з проникненням в житло, інше приміщення спрямований на заволодіння майном у особливо великих розмірах або вчинений організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 187 КК України.

Крім того, 06.06.2014 приблизно о 07.00 годині, продовжуючи реалізовувати свій злочинний план, група невстановлених озброєних осіб, одягнутих у камуфляжну форму з розпізнавальними знаками терористичної організації «ДНР», разом із організованою групою Шейка О.Г. Кадигроба С.М., Ісаєнка О.В., Шустова В.О. та ще близько 12 невстановлених осіб, діючи під керівництвом Кім О.І., згідно визначених ролей, з метою незаконного заволодіння транспортним засобом Лозового О.Б., із погрозою застосування вогнепальної зброї до співмешканки потерпілого Сівкової Валентини Іванівни, викрали з гаражу домоволодіння за адресою: м. Краматорськ, вул. 17 Партз'їзду, буд. 39 транспортний засіб - автомобіль Ford Transit держаний номер АН 0744 ІМ, який перебував в гаражі вищевказаного домоволодіння, чим спричинили матеріальну шкоду на сумму 117 666,71 грн.

Таким чином, Ісаєнко О.В. підозрюється у вчиненні незаконного заволодіння транспортним засобом, вчинене повторно, з проникненням у приміщення, вчинений організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 289 КК України.

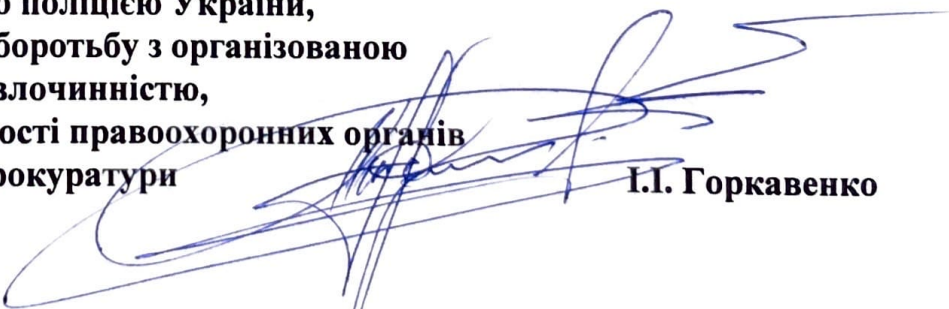
Старший слідчий відділу розслідування
особливо тяжких злочинів СУ
Головного управління Національної поліції
в Донецькій області
капітан поліції
«30» грудня 2022р.

В.Ю. Сотніков

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду за додержанням законів
органами, які ведуть боротьбу з організованою
злочинністю управління нагляду за додержанням
законів Національною поліцією України,
органами, які ведуть боротьбу з організованою
і транснаціональною злочинністю,
та координації діяльності правоохоронних органів
Донецької обласної прокуратури

І.І. Горкавенко

«30» грудня 2022р.

Згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент

кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 20__ року.

Захисник _____

**Слідчий відділу слідчого управління
Головного управління Національної поліції
в Донецькій області
капітан поліції**

В.Ю. Сотніков